

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Свиленград, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20215620200965 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление (НП) № 21-0351-000840 от 15.10.2021 година** на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград, с което на **ХР. Г. П. с ЕГН ******* от село *********, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

Жалбоподателят **ХР. Г. П.** моли за пълна отмяна на обжалвания акт, като се твърди, че обжалваният е неправилен и незаконосъобразен. В жалбата се твърди, че имало допуснати процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото имало разминаване в мястото на нарушението. Отделно от това твърди, че АУАН не му бил връчен, а пък пътя по който управлявал не бил част от списъка на републиканската и общинска пътна мрежа, поради което било несъставомерно визираното в обжалваното НП нарушение. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваното НП.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят **ХР. Г. П.** не се явява и не изпраща представител.

АНО (въззиваемата страна) - **Началник група към ОД на МВР – Хасково,**

РУ Свиленград, редовно призовани, не изпращат представител.

В съдебната фаза ангажира писмени и гласни доказателства.

Страна Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

На 14.09.2021 година св. Г. Ст. Г. / граничен полицаи при ГПУ Свиленград/,изпълнявал служебните си задължения ,съвместно с негов колега,когато в местността „Карабаша“ в землището на село Равна гора , когато около 17,30часа забелязали да се движи по земен път в посочената местност мотоциклет „Пиаджо“ с рег.№ Х0208К управляван от едно лице,а като пътник на мотоциклета се возело още едно лице.

Св. Г. Ст. Г. спрял за проверка движещият се мотоциклет, след преследване ,което продължило около 1-2км.,въпреки подаден звуков и светлинен сигнал.

При проверката св. Г. Ст. Г. установил,че мотоциклета се управлява от жалбоподателят,но тъй като не могъл да представи свидетелство за управление била извършена справка при която се установило ,че водача е лишен от право да управлява МПС по административен път ,както и че мотоциклета е собственост на Беркант Мюмюн Ракъб и че за управлявания от жалбоподателя мотоциклет нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за 2021г.,поради което двете лица били отведени в сградата на ГПУ Свиленград ,като на място бил извикан служител на КАТ при РУ Свиленград.

Предвид констатираната липса на задължителна застраховка на автомобилистите,на място/в сградата на ГПУ/ бил извикан служител при РУ Свиленград-св.Б.П. Р., който съставил против жалбоподателя и в негово присъствие АУАН серия ГА с № 438009.

Това процесуално действие извършил и с участието на св. Г. Ст. Г., очевиден на нарушението.

В изготвения АУАН актосъставителят изложил подробно описание на

фактическото нарушение, свързано с неизпълнение на задължение за сключване на валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и на обстоятелствата по извършването и откриването му, изрично посочвайки и качеството на нарушителя като ползвател на МПС-то, доколкото собственика бил Б.М.Р. от Свиленград. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицирал с разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която вписал за нарушена.

В констатиращия Акт фигурира отбелязано изрично и времето на проверката, в резултат на която е констатирано нарушението.

АУАН е редовно предявен на жалбоподателя, който не е вписал възражения против констатациите, но същият отказал да го подпише, което обстоятелство било удостоверено от св.Кр. Р. П. чрез подпис.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не е постъпило Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград е издал процесното **Наказателно постановление (НП) № 21-0351-000840 от 15.10.2021 година**, с което на **ХР. Г. П. с ЕГН ******* от село *********, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено на основание чл.638,ал.3 от КЗ административно наказание „**ГЛОБА**“ в размер на **400 лв.**

НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на **08.12.2021 година**, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана.

Материалната компетентност на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград да издава НП за нарушения по КЗ, се доказва от приетата по делото Заповед № 1253з-260/05.12.2018 година на Директора на ОДМВР - Хасково.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ, лице, което не е собственик и управлявал МПС, във връзка с чието използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

За това нарушение на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на нарушителя е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

По АНПр е приложена и справка за нарушител/водач, видно от която срещу него има издадени множество АУАН и НП .

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – Б. П. Р., Г. Ст. Г. и Кр. Р. П.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспори от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприе и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Б. П. Р., Г. Ст. Г. и Кр. Р. П. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на ОДМВР – Хасково и ГПУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни

доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на осъществено управление на МПС, във връзка с чието използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Цениха се от съда и писмените доказателства, приети по делото като част от АНПр, приобщени по реда на чл.283 НПК, които не се оспориха от страните, по своето съдържание и авторството - истинността си, поради което се ползваха за установяване на данните възпроизведени в тях. С такива надлежни и годни писмени доказателствени средства — Заповед № 1253з-260/05.12.2018 година на Директора на ОДМВР - Хасково ,справка за процесното МПС и справка за собственика му ,както и справка за нарушител/водач, се потвърждават фактическите констатации изложени в АУАН, възпроизведени и в обстоятелствената част на НП.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Преди всичко, съдът намира жалбата за **допустима**, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок – чл.59 ал.2 пр.І от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата се явява **неоснователна**.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, както констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 1 от КЗ и чл. 47, ал. 1, б. "а", вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 2 от КЗ.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Следва да се посочи, че съдът намира за неоснователно изложеното в жалбата за допуснато нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото имало разминаване в мястото на нарушението, доколкото първоначално се твърждало, че нарушението било извършено в община Свиленград на път общински №НКВ2146, а по долу било посочено, че същото било извършено по земен път в местността Карабаша в землището на село Равна гора, тъй като посочването на пътя с неговия номер и уточняването с наименованието на местността в която се намира, не сочи на две различни места.

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение.

Нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ санкционира липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на водача – лицето неособственик, което управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В този смисъл, тази административнонаказателна разпоредба, съдържа едновременно и диспозицията и санкцията, поради това изводимо от нея е и правилото за поведение, т.нар. диспозиция, очертано негативно, наред и след като е предвидена санкция за неизпълнението му. Разбрана така, последната разширява кръга на субектите, обвързани при управление на МПС от задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна, съгласно регламента на чл. 461, т. 1 и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Свидетелските показания, кредитирани от Съда, обосновават преки и категорични изводи относно обективният факт, че към момента на проверката

на 14.09.2021 година, около 17,30 часа по земен път в местността Карабаша в землището на село Равна гора, общ. Свиленград жалбоподателят - несобственик е управлявал мотоциклет „Пиаджо“ с рег. № Х0208К и за това МПС не е имало действащ Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за 2021 г., която е задължителна.

След като е така, жалбоподателят, предприемайки ползването, т.е. управлението на това МПС, за което не е имало сключен валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за 2021 година, безспорно е консумирал административно-наказателния състав на чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Няма данни по делото, а и не се твърди същото МПС да е било спряно от движение.

Няма данни по делото, а и не се твърди, че същото попада в изключенията предвидени в разпоредбата на 483, ал. 4, 5, 6 и 7 от КЗ.

Поради това, при доказано авторството на деянието и елементите от обективната страна на нарушението - установени от показания на разпитаните свидетели и писмените доказателства, същият правилно и законосъобразно е бил наказан от АНО и на посоченото правно основание ангажирана административно наказателната му отговорност.

Осъщественото от жалбоподателя деяние, във форма на бездействие е съставомерно и по субективен признак, извършено е виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят, като водач на МПС, който го ползва и управлява по обществени пътища е бил длъжен и следвало да знае изискването и задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съотв. да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това изискване, като общественоопасните последици от извършеното, той е съзнавал и могъл да предвиди тяхното настъпване.

Не се споделя от съда възражението направено в жалбата, че пътя по който управлявал не бил част от списъка на републиканската и общинска пътна мрежа, поради което било несъставомерно визираното в обжалваното НП нарушение, тъй като същият е наказан за управление на МПС във връзка с използването на което няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на физическо лице, като законодателя не е изрично предвидил използването,

респ.управлението на МПС да е на общински или републикански път.

Иначе казано единствено привеждане на МПС в движение,независимо дали управлението се извършва в пътен участък от общинската или републиканска пътна мрежа или не/в планинска местност, на земеделска земя и т.н./,без наличието на действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите на физическо лице,извършителя би осъществил състава на нарушението предвидено в разпоредбата на чл. 638,ал.3 от КЗ.

Друг би бил въпросът ,ако същият управлява МПС без наличието на винетен стикер,съгласно [чл. 139, ал.5 ЗДвП](#), която разпоредба изисква движението на определена категория пътни превозни средства по републиканските пътища да се извършва след заплащане на съответната такса за тях, определена в [Закона за пътищата](#).

Съгласно чл. 638, ал. 3 от КЗ за управляване на МПС, във връзка с използването на което няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите на физическо лице се налага административно наказание „Глоба” в размер на 400 лв.

Административното наказание „Глоба” в размер на 400 лв. е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочената сума. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не съществува, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето ѝ под този минимум.

Така наложеното с обжалваното НП административно наказание Съдът намира за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкция на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова

страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда/като например предприето движение на автомобила с цел спасяване на човешки живот и т.н./. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, така и поради наличието не само на смекчаващи, но и на отегчаващи обстоятелства. В случая с този ефект следва да се отчете, че МПС е управлявано ,като на него се е возило и друго лице. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП. И не на последно място, при разрешаване правният въпрос за осъществяване предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, релевантна са и обществените отношения, регулирани от КЗ, които са свързани с отговорността за вреди, причинени на трети лица при управление на МПС, чийто интереси са охранени от правото и ползващи се със засилена защита и превенция. В този смисъл, типичната обществената опасност на нарушенията от вида на конкретното е завишена, от друга страна и с оглед нарасналия брой ПТП, със сериозни последици и вреди, вследствие интензитета на пътното движение въпреки късния час, увеличения брой автомобили, включително и с високи технически възможности за развивана скорост. Ето защо не е налице и това материалноправно основание за отмяна на обжалваното НП, като неправилно санкциониращо маловажен случай на нарушение, което налага и неговото потвърждаване.

По разноските:

По делото не се претендират присъждане на разноски от двете страни, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление (НП) № 21-0351-000840 от 15.10.2021 година** на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград, с което на **ХР. Г. П.** с ЕГН ***** от село *****, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____